

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

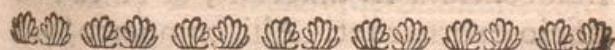
§. 1. Honorii II. obitus. Innocentius II. Papa. Anacletus Antipapa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](#)

HISTORIA ECCLESIASTICA.

LIBER LXVIII.

HONORIUS II. PAPA.
LOTHARIUS II. IMPERAT. OCC. JOANNES
COMNENUS IMP. ORIENTIS.

§. I.

*Honorii II. obitus. Innocentius II. Papa.
Anacletus Antipapa.*

Honorius II. cum in Palatio Latera-
nenſi in morbum incididisset, ad mo-
naſterium S. Andreæ deferri voluit,
ubi decima quarta Februarii anno mil-
lesimo

Sæcul. XII.

A.C. 1130.

Sæcul. XII. Iesimo centesimo trigesimo, vita functus,
A.C. 1130. in Lateranensi tamen Ecclesia sepultus
Suger. vit. est, postquam Sacram Sedem annos quin-
Lud. Chron. que & duos menses tenuisset. Præcipui
Maurin. to. & saniores * viri Ecclesiae Romanae, cum
4. Duchen. Honorium morti proximum conspice-
* suo judicio. rent, ut in electione Successoris tumul-
tum devitarent, statuerunt, in Ecclesia
S. Marci simul omnes de more conveni-
re. At Cardinales illi, quibus Honorius
familiarius adsueverat, & qui ab agro-
tantis lectulo non recesserant, cum Hai-
merico Cancellario, veriti, ne Romani
tumultuarentur, si ad S. Marcum proce-
derent, festinato alium elegerunt, prius
quam mors Papæ vulgata fuisset. Fuit
is Gregorius Cardinalis S. Angeli, quem
Innocentium II. dixerunt, & cultu Pon-
tificio exornarunt. Alii, comperto Sum-
mi Pontificis obitu, eadem die, ad Ho-
ram tertiam Canonicam, in Ecclesia S.
Marci, ut condixerant, congregati, eli-
gunt Petrum Leonis, Cardinalem S. Ma-
riæ trans Tiberim, quod pars Cardinalium
altera futurum præviderat atque ut
impediret, cito Gregorium Pontificem
creaverat. Petrus ab electoribus suis
Anacletus II. appellatus est, sicque Schis-
ma in Ecclesia Romana exortum.

Ap. Baron. Gregorius olim Monachus in Eccle-
1130. sia S. Joannis in Laterano, tum Abbas
Mona-

Monasterii S. Nicolai & S. Primitivi extra Sæcul. XII.
Romam, ab Urbano II. Papa Cardinalis A.C. 1130.
creatus, & cum potestate Legati in Fran-
ciam, Petri Leonis socius, a Callisto II. anno
millesimo centesimo vigesimo quarto mis-
sus fuerat. Petrus autem erat nepos Leo-
nis, Judæi conversi & a Papa Leone IX.
baptizati, a quo nomen acceperat. Hic
Leo, vir doctissimus, & opulentissimus,
brevi in Curia Romana plerosque poten-
tia præcelluit, quem tamen deinde filius
Petrus Leonis auctoritate & fama supe-
ravit. Ei, cum Ecclesiam Romanam in
Schismate ob jus Investituræ exorto vir
in armis strenuus & acer consilio mul-
tum juvasset, Turris Crescentii, scilicet
Castelli S. Angeli, præfecturam Papa
commisit, arcanorumque omnium con-
scium habuit; unde ille, occasione fa-
vente usus, opes & Dignitates cumula-
bat. Plures genuit liberos utriusque se-
xus, ac inter eos Cardinalem, de quo
modo est sermo, qui nomine proprio Pe-
trus Petri Leonis appellabatur; nam pa-
tris nomen illa ætate apud omnes natio-
nes plerumque filiis cognomentum adde-
batur. Petrus ab ineunte ætate ad literas
discendas electus, & in Franciam missus,
iisdem Lutetiæ Parisiorum operam de-
dit. Inde in itinere constitutus, Romam
rediturus, Cluniaci substitit, & habitum
Monasticum induit. Ubi cum aliquam-

Hist. Eccles. Tom. XVI. T c diu

Sæcul. XII. diu Disciplina monastica imbutus fuisse,
A.C. 1130. eum Paschalis II. Papa, ab ipsius parente
 rogatus, ad Curiam Romanam revoca-
 tum, Cardinalem creavit. Callisto Pa-
 pa sedente Petrus Legatus, in Franciam
 cum Gregorio missus, Concilia Carnot
 & Belvaci celebravit. Tales erant duo
 ad Papatum æmuli.

Cardinales novemdecim Innocentio
 faventes numerabantur, quos inter emi-
 nebant Matthæus Episcopus Albanensis,
 Joannes Cremensis, Titulo S. Chrysogo-
 ni, & Haimericus Cancellarius. Hi ele-
 ctum a se Pontificem sine mora Cathe-
 dræ imposuerunt, ad omnes ædes, qua-
 rum possessionem adire de more opor-
 tebat, deduxerunt, & omni honore pro-
 secuti sunt, quantum temporis iniquitas
 sinebat; nam Petrus Leonis Romæ viri-
 bus superior erat, & Innocentius ejus-
 que Fautores cum in ædibus suis tuto
 degere non possent, prope Palatum La-
 teranense morabantur. Quin in domos
 Frangipanum & Corsorum, arte milita-
 ri munitas, se recipere compulsi, aliquam-
 diu corpora sua ibi defendere conati
 sunt. Petrus vero Leonis indignatus,
 superesse viros, qui resistere auderent, ad
 Basilicam S. Petri copiis stipatus proce-
 sit, eaque in suam potestatem redacta,
 vasa argentea totumque thesaurum ab-
 stulit. S. Mariam Majorem, aliasque ur-
 bis

bis Ecclesias eadem vecordia spoliavit, Sæcul. XII.
cumque nemo Christianorum id obsequii A.C. 1130.
ei præstare vellet, calices aureos atque
Crucifixi simulacra a Judæis confringi
jussisse ferebatur.

Is pridem congesserat opes innumeratas; ampli enim erant paterni census, quos exactiōibus consuetis in Curia Romana, & in Legationibus susceptis auxerat; has itaque cum in populum ad fas & nefas venalem ac in plerosque Optimates distribuisset, omnium favorem ita sibi conciliavit, ut Innocentius Papa ejusque Sectatores ubique a Leonis obſidione includerentur. Nec ipsis pedem efferre licebat, nec alii sine vita periculo ad Papam pervenire poterant. Itaque rebus suis ita in angusto positis, Innocentius Roma exire & in Franciam fugere statuit. Tum duabus triremibus secreto instructis, cum omnibus Cardinalibus suis Tiberi se commisit, excepto Conrado Episcopo Sabinensi, quem Romæ Vicarium suum reliquit. Sic per ostia Tiberna in mare devectus portum Pisanum feliciter attigit.

§. II.

Antipapæ Literæ.

Interea Petrus Episcopus Portuensis, Cardinalium Anacletum sequentium princeps, ad quatuor præcipuos Innocentii mesb. Apud Mal. I. hist.
Tt 2 Car. nov.